

at deltage i den saglige Behandling af alle Enkeltheder med det Formaal for Øje at foretage en saa gennemgribende Forandring af begge Lovforslagene, at det til syvende og sidst skulde blive muligt for os at stemme for dem. Det vil imidlertid kræve en gennemgribende Ændring af Lovforslagene, men det vil være urimeligt her at komme ind paa Enkeltheder, som naturligt hører hjemme ved Udvalgsbehandlingen. Jeg skal kun nævne nogle af de Hovedpunkter, vi for vort Vedkommende maa lægge Vægt paa.

For Chokoladeafgiftens Vedkommende kan det vel siges, at den i nogen Grad har en Forløber i de Prisreguleringsbestemmelser, der har været gældende under den tidligere Sukkerordning. Der er imidlertid den afgørende Forskel, at den Byrdé, der den Gang blev lagt paa Industrisukkeret, blev lagt derpaa til Billiggørelse af det almindelige Husholdningssukker, medens den her lægges paa nogle af de tilsvarende Varer med det Formaal at stoppe Hullerne i Statskassen. Det er vel tvivlsomt, om den Form, der tidligere var anvendt, ikke i højere Grad kunde have været benyttet som Udgangspunkt for den Afgift, der nu tænkes indkrævet. Ret ejendommeligt er det i hvert Tilfælde, at man ophæver hele Sukkerordningen og Afgifterne paa en Gruppe af Sukkervarer for nogle Maaneder efter at begynde forfra med en helt ny Skatteform til at indbringe Beløb paa det samme Beskatningsgrundlag, den samme Vare.

Noget af det ejendommeligste ved Lovforslaget er vel det, at man heri har optaget alle de nye foreslaaede Kontrolbestemmelser fra Tobaksbeskatningens Omraade. Det er sagt mig af Folk, der beskæftiger sig med disse Fag, at hvis denne Gruppe af Kontrolbestemmelser, Afgiftsbestemmelser o. s. v., bliver gennemført, vil det være fuldstændig dræbende for en lang Række af Smaaaktiviteter, hvor enlige Kvinder beskæftiger sig med Fremstilling af Chokolade under Forhold, hvor det vil være aldeles umuligt at gennemføre de Regler, der her er opstillet. Lovens Følge vil saaledes blive den at tilintetgøre en Række smaa Erhverv til Gunst for Storfabrikationen. Jeg anser det for afgjort nødvendigt, at de Bestemmelser, der kan antages at virke paa en saadan Maade, fjernes af Lovforslaget, for at der skal kunne blive Tale om, at det kan finde Tilslutning fra vor Side.

Det er blevet stærkt drøftet, hvem der egentlig vil komme til at betale Restaura-

tionsskatten. Den ærede Ordfører for Partiet Venstre (Jensen [Klejs]) sagde, at han nærede ingen Tvivl om, at den vilde blive overvæltet paa Publikum. Nej, det tvivler jeg heller ikke om. Dette udelukker imidlertid ikke, at den ogsaa i nogen Grad kan blive til Forringelse af de erhvervsdrivendes Stilling ved en Indskrænkning i deres Omsætning, selv om jeg vil være tilbøjelig til at tro, at denne Indskrænkning ikke bliver saa stor, som adskillige tænker sig. Hvorvidt den vil komme til at hvile tungest paa Land eller paa By, har ligeledes været omdisputeret. Vi kan vistnok gaa ud fra, at den vil ramme begge Parter, men dog fortrinsvis Byerne, og der kan vel neppe være Tvivl om, at der deri ligger en lidet tiltalende Side ved denne Beskatning, da vi vel fra alle Lejre her paa Rigsdagen maa være enige om, at det maa være Formaalet for os, at Landboere og Byboere beskattes paa en nogenlunde ensartet Maade. Det er et smukt Ideal, som neppe let naas, men vi maa vel sætte os det for Øje og skulde nødigt gennemføre Lovbestemmelser, der fjernede os endnu mere fra det, end Forholdet er for Øjeblikket.

Den Tanke, den højtærede Finansminister har lagt ind i denne Beskatning, er, saavidt jeg har forstaaet, at man gennem den skulde ramme Forlystelserne. Ikke fordi den højtærede Finansminister i og for sig er en Fjende af disse Forlystelser og ønsker dem noget ondt, men fordi han mener, at naar man skal slaa ned et Sted, vil han hellere slaa ned paa dem, der drager ud til Forlystelser paa Restaurationer, end paa dem, som han betegnede som de stille, der tilbragte deres Tid i Hjemmene i langt større Udstrækning end de andre. Men saafremt dette er den højtærede Finansministers Tanke med Skatten, tror jeg, at den højtærede Finansminister maa give os Ret i, at saa tiltrænger Skatten rigtignok en overordentlig gennemgribende Forandring. Thi saaledes som den er formet her, rammer den virkelig i Blinde. Den kan lige saavel komme til at ramme en Del af dem, der ingenlunde færdes i Forlystelseslivet, men som paa Grund af deres Erhverv er nødt til meget hyppigt at spise ude under saadanne Forhold, at de falder ind under disse Lovbestemmelser, som den kan komme til at ramme de andre. Dette gælder ikke blot de Handelsrejsende. En af de ærede Talere, der har haft Ordet, har sagt, at de Handelsrejsende kunde jo nok trøste sig, for deres Hotelværelse skulde jo ikke beskattes. Ja, jeg ved ikke, om den Trøst forslaar. Hele deres Ophold paa Hotellet vil jo blive